crucifigūt Jeſum chriſtū. De h̄ exemplū
quere infra ī ꝓmptuario exēploꝝ. xij. C.
Et ꝙ chriſt⁹ grauit᷑ vult punire choriçātes ī
vita. h̄ oſtendit᷑ in illa puella q̄ ꝓpt᷑ chore/
am cōbuſta ē in toto corꝑe. Ibidē. x. Et
etiā ī morte. vt patet ī muliere q̄ cū pila in
chorea necata ē. h̄ quere ibidē. xij. Item
q̄ inuāt ad choreā. Exemplum d̄ tubicine
quē fulmē d̄ celo extinxit. Hoc q̄re ibidē
xiij. Ultimo querit᷑. vtrū chorea poſſit
fieri licite. Rn̄det᷑ ſm̄ Johānē ī ſūma ſua
li. iij. ti. xxxiiij. q. ij. ꝙ quinꝗ ↄcurrētibus
ad choreā tūc nō ē rephenſibil᷑. Primū
ꝙ ſit tꝑe debito. ſcꝫ gaudij. ſicut in nuptijs.
vel tꝑe victorię vel liberatiōis hominis vel
patrię. vel ī aduētu amici d̄ terra longin/
qua. Secūdū ꝙ ſit cū honeſtis ꝑſonis
d̄ quibꝫ n̄ oriat᷑ ꝑſūptio mala. nec cū lecca
torib⁹ ⁊ leccatricibꝫ. Tertiū ꝙ fiat a ꝑ/
ſonis ſecularibꝫ. q᷑ monialib⁹ monachis
⁊ clericis ꝓpt᷑ h̄ ꝙ ī alijs ſpūalibꝫ dn̄t occu
pari. oēꝫ choreā puto eē illicitā. Quar/
to ꝙ honeſto modo fiat. nō geſticulatio/
nib⁹ nimis inhoneſtis ⁊ iordinat᷑. Quin
tum ē vt cantus excitās ī talibus non ſit
d̄ illicitis. Quantū ad tertiā ꝑtem illi⁹
ſmonis ſciēdū. ꝙ oēs hoīes debēt īuoca/
re ſanctū Johannē baptiſtā. ⁊ ꝑmo immi
nēte ꝑiculo ignis. Un̄ legit᷑ ꝙ cuꝫ maxi/
mus ignis eſſet accēſus ⁊ reliq̄ę ſancti Jo/
hānis ibidē apponerent᷑. ignis ſancti Jo/
hannis formidās ꝑſentiā ſtatim euanuit.
Itē tꝑe ſterilitatis inuocādus ē ſanctus
Johēs. Un̄ cū q̄dā tꝑe eſſet magna ſteri
litas ⁊ ſiccitas terrę. reliq̄as ſancti Johis
ꝓceſſionalit᷑ ꝑ ciuitatem detulerūt. ⁊ mox
pluuię receperūt bn̄ficiū ⁊ terra ꝓtulit fru/
ctuꝫ ſuū. Itē ſanctus Johēs baptiſta de/
fendit terrā ſiue ciuitatē vbi eccleſiam hꝫ
cōſtructā in honore ſuo. Un̄ legit᷑ ꝙ que/
dā regina ad honorē ſācti Johānis bap/
tiſtę ī longobardia eccleſiam conſtruxit. ⁊
poſtea cū Cōſtantin⁹ imꝑator italiā a lō/
gobardis eripe vellet. ⁊ quendā virū ſan
ctū interrogaſſet d̄ exitu belli. Ille orōni in/
ſiſtēs a deo audiuit. Johēs baptiſta pro
lōgobardis ↄtinue intcedit. ab illo die q̄
regina eccleſiā ſibi fabricauit. ⁊ ideo ſupa/
ri nō pn̄t. Itē diſplicet ſancto Johāni q̄
ſpoliat eccleſiā vel cemiteriū in honore ei⁹
dedicatū. Un̄ cū q̄daꝫ rex longobardo/
rū cū multo apparatu iuxta eccleſiā ſancti
Johānis fuiſſet ſepult⁹. q̄daꝫ cupiditate
allectus. nocte ſepulcrū aperuit. ⁊ vniuer/
ſa ſurripuit. Cui Johēs apparuit et dixit
ei: q᷑ auſus fuiſti tangere mihi cōmiſſū. ec/
cleſiā meā ingredi d̄ cetero nō valebis. qd̄
ita euenit. nam qn̄ eccleſiā īgredi volebat
ſubito velut validiſſimo pugile guttur ei⁹
inuiſibilit᷑ feriebat᷑. ⁊ ſic ille ī terrā cadens
cōfuſus recedebat. Itē ſuccurrit homini ī
extremis. Un̄ cū q̄dā vir ad decollationē
fuiſſet iniuſte duct⁹. ⁊ fortiſſim⁹ pugil ī ei⁹
collū ſpatā vibrauit. ille ꝓtinus exclama/
uit. ſancte Johēs ſuſcipe ſpatā illā. ⁊ ſta/
tim brachiū illi⁹ pugilis obriguit. ⁊ īflexi/
bile remāſit. Sꝫ vir dei beatū Johanneꝫ
ꝓ ipſo iam penitente orauit. ⁊ vt brachiuꝫ
deponeret obtinuit.

De ſanctis Petro et Paulo apoſtolis. Sermo. XXIIII.

Tibi dabo claues regni celoꝝ. ⁊ qḋcūꝗ ligaue
ris ſuꝑ terrā erit ligatū ⁊ ī celo ⁊c. Matth
xvi. Ex his verbis oſtēdit᷑ q̄nta ſit digni/
tas ſancti Petri. Un̄ ī ꝑſenti ſmone ad
honorem ſancti Petri tria ſūt dicenda.
Primo d̄ ꝑuilegijs ſancti Petri. Secū/
do aliq̄ ꝓ informatione nr̄a. Tertio aliq̄
miracula. Quantū ad ꝑmā ꝑtem illius
ſmonis ſciendū. ꝙ ſanct⁹ Petr⁹ hꝫ decē
ꝑuilegia. Primū ꝙ chriſt⁹ ipſū elegit ꝑ
oīb⁹ hoīb⁹ ī apl̄m. ⁊ fuit ſecundus apl̄s a
chriſto vocat⁹. q᷑ ſanctus Andreas frater
ſuus fuit ꝑm⁹. ⁊ adduxit Petrū ad Jeſū
Secūdū ꝑuilegiū. q᷑ fuit feruentior ad
chriſtū ī charitate. qḋ oſtēdit ante paſſio/
nē chriſti. q᷑ ꝓpt᷑ amorē chriſti oīa terrena
cōtēpſit. Certe cui hodie diceret᷑ ꝙ relin/
queret vxorē. pueros. domū. cognatos. et
oēꝫ terrenā ſbſtātiā ⁊ pauꝑ fieret. magnū
q̄d reputaret᷑. Et h̄ fecit beat⁹ Petr⁹. cui⁹
feſtū hodie celebram⁹. Itē h̄ oſtendit tꝑe

paſſionis chriſti qñ ſecum mori voluit qñ
dixit Luce.xxij. Parat⁹ ſũ tecũ in mortē
⁊ i carcerē ire. Itē oſtēdit poſt reſurrectio
nē. qñ chriſt⁹ oſtēdit ſe diſcipulis ⁊ mani/
feſtauit ſe eis ad mare tyberiadis. ⁊ qñ Jo
hannes dixit Petro: dñs ē. ſtatim Pe/
trus miſit ſe ī mare vt citi⁹ veniret ad chri
ſtũ. Tertiũ ꝓuilegiũ. q2 datus ē in exem
plũ pnīe ipſis peccatoribꝫ. q2 poſt negatio
nē ſemꝑ in lachrymis fuit. Habuit enī la/
chrymas doloris. q2 dñm ſuũ negauerat.
Luce.xxij. Egreſſus foras fleuit amare.
Nã qñcũqꝫ dulcis allocutionis dñi me/
mor erat. ꝓ nimia amoris dulcedīe lachry
mas ꝯtinere nō potuit. qñ etiã culpaꝫ ne/
gationis ad memoriã reducebat. vbertim
lachrymas emittebat. Vñ dicit Clemēs
papa. ꝙ ſemꝑ ſudariũ ī ſinu ferebat. quo
crebro fluētes de oculis lachrymas deter/
gebat. Vñ etiã legit᷑ de eo ꝙ tantę deuo/
tionis fuit. ꝙ ī nocte audito gallicãtu ſta/
tim ad orōneꝫ ſurgebat. ⁊ ſic cũ lachrymis
vſqꝫ ad diē orabat. ⁊ adeo duxit ī ꝯſuetu
dinē flere. ꝙ tota ei⁹ facies lachrymis ad/
uſta videbat᷑. Si beatus Petrus ꝑ trina
negatione tantũ fleuit. q̄re tu miſer hō pec
cator nō fles. q̄ nō ter ſ; multotiēs dñm ne
gaſti? quotq̄t enī cōmiſiſti mortalia pctã.
totiēs dñm negaſti. funde enī lachrymaꝫ
vnã hodie ꝓ peccatis tuis ꝯtrito corde. vt
tibi de⁹ dimittat oīa pctã tua. Vñ Iſid.
Eſto tam ꝓnus ad lamētũ. q̄ntũ ꝓnus fu
iſti ad culpã. q̄lis intentio tibi fuit ad pec/
candũ. talis deuotio tibi ſit ad penitēdũ.
Quartũ ꝓuilegiũ. ꝙ chriſt⁹ fecit eũ pri/
mũ papã ⁊ vicariũ ſuũ. ⁊ cōmiſit ſibi totã
eccleſiã cũ oīb⁹ hoīb⁹ q̄ fuerũt in mũdo.
qñ dixit: paſce oues meas. Legitur ī chro
nica Hermãni. ꝙ Petrus apl's cathedrã
ſacerdotalē q̄ttuor annis tenuit in ꝑtib⁹
oriētis. Deinde venit Antiochiã: Anno
dñi.xxxviij. vbi ꝑ Paulũ d' carcere libe/
ratus. ſuſcitauit quendaꝫ mortuũ qui q̄t/
tuordecim annis iacuerat ī ſepulcro. ⁊ ibi
ī Antiochia ep̄atum tenuit annis. vij. ī q̄
metropoli mō ſũt. xij. archiep̄at⁹. ⁊ centũ
ep̄atus. quos d' manu ſua p̄riarcha anti/
ochen⁹ ꝯferre hꝫ. Poſt h' Petr⁹ rhomã

veniēs: Anno dñi. xl viij. ī die ſanctę Pri
ſcę v̄ginis. ſedit ī ep̄atu rhomę annis. xxv
mēſes. vij. dies. viij. Null⁹ rhoman⁹ pon
tifex adhuc tot ãnis ī ep̄atu ſedit nec viuē
potuit. Pater ſãcti Petri fuit Johes d'
bethſaida ꝓuincia galileę. iō Simon io/
hãnis. ſ. fili⁹ vocabat᷑. Sꝫ chriſt⁹ papã eũ
ꝯſtituēs. nomē ſibi mutauit vocãs ipſuꝫ
Petrũ volēs ꝙ oībꝫ ſucceſſoribꝫ ſuis no/
mina mutarent᷑. Quintũ ꝓuilegiũ. q2 ſi/
bi claues celi commiſit dicēs: Tibi dabo
claues. O quale donũ. ñ dixit claues vni⁹
ciuitatis. aut ꝓuincię. ſ; toti⁹ dominij mei
vt ad te ꝑtineat claudere ⁊ apire cuicũqꝫ
volueris ꝑ tua volũtate. Sed diceret q̇s
O dñe q̄re tali pctōri q̄ te negauit. et a te
fugit ī neceſſitate tua. claues celi tradidi/
ſti? Certe pōt rñdere dñs nr̄ Jeſus chriſt⁹
hoc feci ꝓpt᷑ ſolaciũ pctōꝝ. vt null⁹ deſpe/
ret d' mea gr̄a. ⁊ vt videat q̄ꝫ magnũ volo
facere pctōreꝫ ī regno meo. Vñ poſt lap/
ſũ hō ꝓdeſtinat⁹ ad vitã ęternã. melior re
ſurgit q̄ꝫ ante fuit. ſic patet in beato Pe/
tro. Vñ Ambro. Certus ſũ. ꝙ de⁹ nullũ
electoꝝ ſuoꝝ cadere ꝑmitteret ſi eũ melio/
rē a caſu ſuo reſurrecturum non ſenſiſſet.
Sextũ ꝓuilegiũ. q2 glorioſior ī paſſione
fuit. q2 anno dñi. lxxi. Petr⁹ ⁊ Paulus
ſub Nerone vno eodēqꝫ die. Paul⁹ de/
collat⁹. Petr⁹ crucifixus ē cũ chriſto. Sꝫ
ī h' differt. q2 noluit crucifigi rect⁹. ſ; reuer/
ſus. q2 nō reputabat ſe dignũ. Vñ dixit:
q2 nō ſum dign⁹ ita ī cruce eſſe vt dñs me/
us. ꝗ crucē meã gyrate. Septimũ ꝓui/
legiũ. q2 ē ꝓnceps omnium apoſtoloꝝ. Et
hanc dignitatem nemo habet in celis. niſi
ſanctus Petrus. Vñ ſanctus Petrus ī
h' ꝓcellit omēs ſanctos in celo exiſtentes.
Octauũ ꝓuilegiũ. q2 ꝓmum articulum
fidei d'. xij. articulis cōpoſuit dicēs: Credo
in deũ patrē omnipotētem creatorem ⁊c.
id eſt. ſcḋm Aug. Creatorē oīuꝫ rerũ viſibi
liũ ⁊ inuiſibilium. Contra hũc articulum
ſunt manichei qui dicunt viſibilia creata
a ꝓncipe tenebraꝝ. Inuiſibilia v̄o a deo
q̄ hereſis odibilis eſt deo ⁊ hominibus ⁊
omnibꝫ creaturis. q2 talis hereſis debone
ſtat omnes viſibiles creaturas. dũmodo

eas dicit a diabolo eſſe creatas. Ex q̃ ſeq̄t
ꝙ q̇libet chriſtianꝰ firmiter dꝫ credere de-
um omniũ creatorē viſibiliũ ⁊ inuiſibiliũ.
⁊ ꝙ nõ ſit aliq̇s vermiculꝰ q̇n ſit a deo cre-
atus. Ergo dixit beatꝰ Petrus: Credo ĩ
deũ patrē omnipotentē ⁊c. Nonũ ꝓui-
legiũ. q2 feſtũ ipſius ter celebrat̄ in anno ꝑ
oībꝰ ſanctis. excepta Maria virgine. Nã
feſtũ Johãnis baptiſtę bis celebrat̄. Si-
milit̄ Johãnis euãgeliſtę. ⁊ ſancti Pau-
li ⁊ Stephani. ⁊ ſimilit̄ patris nr̄i Fran-
ciſci ⁊ beati Dominici. Sꝫ q̄rit̄ quare
feſtũ ſancti Petri ter ĩ anno celebrat̄. Re-
ſpondet̄ ꝙ ipſe q̇ poteſtatē accepit ligandi
atq3 ſoluēdi. liberat nos a tribꝫ generibus
pctōꝝ. ſcꝫ locutionis. cogitationis ⁊ opa-
tionis. vel etiã ꝙ ĩ deũ. ꝙ in nos. ꝙ ĩ ꝓxi-
mũ peccauimꝰ. Itē ꝓpt̄ exemplũ vt nullꝰ
peccator deſperet. etiã ſi ter ſic Petꝰ deũ
negauit. ſi tñ eũ ſequi velit et ipſum corde
ore ⁊ ope ꝯfiteri. Decimũ ꝓuilegiũ. q2
ipſe ſanctus Petrus noīat̄ ante eleuatio-
nem ⁊ poſt eleuationem in qualibet miſſa.
Itē ſciendũ ꝙ ĩ chronica Hermãni ha-
bet̄ ꝙ anno dñi. cclij. greci reliq̇as beatoꝝ
apl̄oꝝ Petri ⁊ Pauli furati ſunt. ſꝫ de-
mones ĩ aere clamabãt. viri rhomani ſuc-
currite. dij veſtri auferunt̄ vobis. Quare
rhomani ſtatim inſequentes manu forti. ſꝫ
gręci territi apl̄oꝝ oſſa ĩ puteũ ꝓiecerunt.
fugã petētes. q̄ papa Cornelꝰ d̾ puteo le-
uauit. Et q2 dubitauit d̾ oſſibus q̄ ⁊ cuiꝰ
eſſent: Uox d̾ cęlo dixit: oſſa maiora ſunt
ꝑdicatoris. minora piſcatoris. Quan-
tũ ad ſecundã ꝑtem illiꝰ ſmonis ſciēdũ
ꝙ ſic beatꝰ Petrꝰ hꝫ claues regni cęlorũ.
qđ claudere ⁊ aperire poterit cuicũq3 volu-
erit. tũc notandũ ꝓ informatione nr̄a. ꝙ
ſanctus Petrꝰ ꝑncipalit̄ quinq3 generi-
bus hoīuꝫ aperit cęlũ. vt q̄ cito moriunt̄
ſtatim euolãt. Primi q̇ decedũt ĩ bap-
tiſmali ĩnocētia. tales ꝑuuli ſtatim ab an-
gelis deducunt̄ in cęlũ. q2 cęlũ ſemꝑ ē aptũ
tali homini. q̇ adhuc ſuat innocētiã bap-
tiſmalē. In ſignũ huiꝰ chriſto baptiçato
apti ſũt cęli ſuꝑ ipſũ vt habet̄ Matth. iij.
Secũdi ſũt q̇ plenariã indulgentiã cõ-
ſequũtur. Unũ q̄rit̄. Quid ſi q̇s plena-
riã indulgētiã ꝯſequeret̄ ⁊ ſic moreretur?
Rñdet̄ ſm Hoſtienſ. ꝙ talis ſtatim euola-
ret ad cęlũ. Et rõ eſt. q2 nullũ ē impedimē-
tũ aſcēdēdi ĩ cęlũ ex q̇ q̇s morit̄ in grã niſi
ſolutio pęnę. Et ſanctꝰ Tho. ſup. iiij. diſ.
xx. dicit. ꝙ q̇ indulgētias ſuſcipit. nõ abſ-
ſoluit̄ ſimplicit̄ loq̄ndo a debito pęnę. ſꝫ
dat̄ ſibi d̾ theſauro eccleſię. vnde debitũ
ſoluat. q2 cũ remiſſa ē pęna illa tota ꝑ in-
dulgentiã. idē eſt. ac ſi eſſet ſoluta. ⁊ ſic iu-
ſticię dei ſatiſfactũ ē. cũ ex theſauro eccleſię
illa pęna ſoluta ē. Tertij ſũt q̇ ingredi-
untur religionē approbatã vbi regularit̄
viuũt. Circa qđ q̄rit̄: Utrũ ꝑ ingreſ-
ſum religionis ꝯſequat̄ q̇s remiſſionē om-
niũ pctōꝝ: Rñdet̄ ſm ſanctũ Tho. ij. ij. q.
vlti. rõnabilit̄ põt dici ꝙ ſic. ſicut ꝑ aſſũp-
tionē crucis. Nã hꝫ eſt holocauſtũ maxi-
mũ q̇ q̇s ſe totalit̄ diuinis officijs manci-
pat ꝑ religionis ingreſſum. qđ excedit om-
ne genus ſatiſfactionis. vt habet̄ in decre.
xxxiij. q. ij. Admonere. Nã religioſus of-
fert deo oēs res tꝑales. imo totũ mundũ
ꝓpt̄ deũ relinquit. ⁊ hꝫ ꝑ votũ pauꝑtatis.
ammodo nunq̄3 ꝓpriũ denariũ poſſidēdo
Unñ dr̄ in decre. In religione ep̄us nõ dꝫ
hr̄e denarios. ſi nõ vult ꝑire cũ aīa. xij. q.
i. Dilectiſſimis. Uñ Greg. Monachus
habēs obolũ nõ valet obolũ. Itē offert
deo corpꝰ ꝑ votũ caſtitatis ⁊ abſtinētias
ad quas ſe obligat ꝑ ingreſſũ religionis
ſicut abſtinere a carnibꝫ. ieiunare. in ſtra-
minibꝫ dormire. media nocte ſurgē. ⁊ cor-
pus cũ veſtibꝰ laneis macerare. Item re-
ligioſus offert deo ꝓpriam voluntatem ⁊
hoc ꝑ votum obedientię. et hoc eſt maxi-
mum ſacrificiũ. cum quis ꝓpter deũ reſig-
nat ſuam ꝓpriam voluntatem. et ſubijcit
voluntatē ſuã voluntati ꝑlati ſui. Unde
Bern̄. loq̄ns d̾ religione dicit: Religio
pauꝑtate fundatur. erigitur obedientia.
dedicat̄ caſtitate. cuſtoditur humilitate.
ꝑficitur charitate. Itē ſciendũ ꝙ ĩ vitiſ
patrũ legit̄ ꝙ eandē grãm ꝯſequũtur in-
gredientes ⁊ profitentes religionem quã
conſequũtur baptiçati. Item ſm beatum

Elo· ꝙ ſi p ingreſſū religiōis nō abſolue
ret ab oĩ reatu pęnę· nihilominꝰ ingreſſus
religionis vtilioꝛ eſſet ꝙ̃ pegrinatio terrę
ſanctę ad ꝓmotionē ĩ bonum qꝺ ſpondeͬ
rat abſolutionē a pęna. Et Hen· de gan/
dauo dicit: ꝙ qñ qs ꝓfitebit᷑ tūc a pmo ĩ/
dulgentiā ꝯſequit᷑· ⁊ h̄ intelligit᷑ ſi inten/
dit ſuare ea q̃ in ꝓfeſſione ꝓmittit· ſ· regu/
lā ⁊ ordinē ſuū. Nā ſi nō intēderet ſuare
ea q̃ ꝓmittit in ꝓfeſſione ſua· ipſo facto ſic
ꝓmittēte peccat moꝛtalit᷑· ⁊ non ē filiꝰ cęle/
ſtis regni· ſ filius gehennę ignis. Et tales
qñq3 poſtmodū peſſimi erūt. Vñ Augꝰ· ⁊
ponit᷑ in decre· Difficult᷑ exptus ſū melio/
res ꝙ̃ q ĩ monaſterijs ꝓfecerīt ⁊c· diſ· xlvij.
Quātumlibet. Vñ etiā Bern· Qui ĩ lo/
co oꝛdinis ſine oꝛdine viuūt· ad illū locū
deuenient vbi nullus oꝛdo· ſ ſempiternus
hoꝛroꝛ inhabitat. Quarti qbꝰ celū apit
ſūt martyres· Et ĩ ſignū huiꝰ tūc Stepha
nus vidit cęlos aptos· ⁊ Jeſuȝ ſtantem a
dextris ꝟtutis dei. Nā h̄ ē ꝓuilegiū mar/
tyrū· ꝙ q ſuſtinēt moꝛtē ꝑpt᷑ chꝛiſtū inue/
nient vitā ĩ cęlis. Vñ dĩ ĩ decre· Qui pro
chꝛiſti noīe martyriçant᷑· pculdubio vitā
ęternā ꝯſequūt᷑· xv· q· i· Merito. Quin
ti ſunt q p opa pęnitētionalia plenam ſa/
tiſfactionē ſuoꝝ pctōꝝ ĩplēt. Vñ Bern·
Quantūcūq3 peccatoꝛ magnꝰ ſit· cū pęni/
tētia pōt tantā ĩ mūdo ſuſtinere pęnaȝ· ꝙ
dimittit᷑ ei tota pęna ad quā ē obligatus
Pro q ſciendū ꝙ pęnitētia ⁊ ſatiſfactio
q ĩiūgit᷑· aut ē minoꝛ aut maioꝛ aut ęqua
lis. ſi maioꝛ eſt pnīa ꝙ̃ peccata requirunt·
tūc ſupfluū cedit homini illi ĩ pmiū· ſi mi/
noꝛ tūc reſiduū ſupplebit ĩ purgatoꝛio· ſi
ęqualis tūc ſtatim euolat ad cęlū· Quā/
tū ad tertiā ptem illiꝰ ſmonis ē ſciendū·
ꝙ hodie oēs chꝛiſtiani feſtū ſancti Petri
debēt ſolennit᷑ celebꝛare· ⁊ ipſuȝ tanq3 ſin/
gularē patronū in oībus infirmitatibꝰ et
nccitatibꝰ inuocare· Primo palytici Vñ
legit᷑ ꝙ qdā vir noīe Eneas ab ānis· viij
iacuit in grabato· qꝛ erat paralyticꝰ· ⁊ ait
illi Petrꝰ. Enea ſanet te dñs Jeſus chꝛi
ſtus· ſurge ⁊ ſterne tibi· ⁊ ꝯtinuo ſurrexit·
Et oēs ĩfideles vidētes h̄ ꝯuerſi ſūt ad fi

deȝ Jtē quedā erat palytica ⁊ iuſſit Pe
trus eā ad ſe in lectulo in quo iacebat af/
ferri. Cūq3 fuiſſet allata· Petrus ĩ pſen/
tia omniū fideliū q aſtabant dixit· ſi vera
ſunt q̃ pdico· tūc ĩ noīe dñi nr̃i Jeſu chꝛi/
ſti ſurgat h̄ mulier de lectulo ſuo· ⁊ ſtatim
vt Petrꝰ h̄ dixit· ſana ſurrexit· et pcidit
ante pedes eius· ⁊ grās deo ⁊ ſancto Pe/
tro referebat. Jtē claudi ab vtero matris
debēt ſanctū Petrū inuocare· Vñ legit᷑
Act· iij· Poſtq3 dñs Jeſus aſſumptus ē
ĩ cęlū Petrus ⁊ Johānes aſcendebāt in
tēplū ad hoꝛā oꝛōnis nonā· ⁊ quidā vir q
erat claudus ex vtero matris ſuę baiula/
bat᷑ quē ponebāt quotidie ante poꝛtā tem
pli q̃ dĩ ſpecioſa· vt peteret elemoſynā ab
introeūtibus in templū. Js cum vidiſſet
Petrū ⁊ Johannē introire in tēplū· ro/
gabat vt elemoſynā acciperet. Jntuēs aūt
in eū Petrus cū Johanne dixit: Reſpi/
ce ĩ nos. At ille intendebat ĩ eos· ſperās ſe
aliqd accepturū ab eis. Petrus aūt dixit
Argētū ⁊ aurū nō ē mihi qꝺ aūt habeo h̄
tibi do: Jn noīe Jeſu chꝛiſti naçaceni ſur/
ge ⁊ ambula· ⁊ appꝛehēſa manu eiꝰ dextra
alleuauit eū· ⁊ ꝓtinꝰ cōſolidatę ſūt baſes
eiꝰ ⁊ plantę· ⁊ exiliēs ſtetit ⁊ ambulauit· ⁊
intrauit cū illis in tēplū· ⁊ ambulās ⁊ exi/
liens ⁊ laudās deū. Jtem oēs infirmi ĩ q/
buſcūq3 infirmitatibꝰ ſint ꝯſtituti debent
recurrere ad ſanctū Petrum. Vñ legitur
Act· v· ꝙ qñ ibat p aliquā ciuitatē oēs q
habebāt infirmos ĩ illa ciuitate ponebant
eos ĩ platea· ⁊ quoſcūq3 vmbꝛa ſācti Pe
tri tangebat· curabāt᷑: Si tantę virtutis
erat eiꝰ vmbꝛa· q̄ntę virtutis apud deum
ſūt eiꝰ merita: Jtem pōt hoībꝰ etiā ſubue/
nire poſt moꝛtē· Vñ legit᷑· ꝙ cū qdam vi/
ce duos ꝺ diſcipulis ſuis ad pdicandum
miſiſſet dū· xx· dietas veniſſent· vnus eoꝝ
defunctus eſt. Alter vero ad Petrum re/
dijt· ⁊ quomodo acciderat nūciauit. Hic
dĩ fuiſſe beatus Maternus. Tūc Petrꝰ
ei baculū ſuū tradidit· vt ſup defūctū po/
neret· qꝺ cū feciſſet· ille qui iam· xl· diebus
moꝛtuus iacuerat ꝓtinus ſurrexit. Jtem
tabitā ſuſcitauit. Vñ legit᷑ Act· ix· ꝙ erat

ĩ ioppen q̃dã chriſtiana noĩe tabita. Hec
erat plena bonis opibus ⁊ elemoſynis. et
ꝑcipue ꝙ ↄſuebat veſtes paupꝫ. Hec dũ
mortua fuiſſet. miſerũt diſcipuli ad beatũ
Petrũ q̃ erat ĩ alia ciuitate vt veniret ad
eos. q̃ cũ veniſſet circũſteterũt eũ oẽs pau-
peres ⁊ rogauerũt ꝓ tabita. Et cõpaſſus
ẽ eis orauit ꝓ ea ⁊ dixit: Tabita tibi dico
ſurge. ⁊ ſtatim ſurrexit. Ultimo ſciendũ
ꝙ ſanct⁹ Petr⁹ ẽ magne potentie. hꝫ enĩ
poteſtatẽ ſuꝑ mundū. Matth. xvi. Q̃d-
cũqꝫ ligaueris ſuꝑ terrã ⁊c. Habet ptãteꝫ
ſuꝑ infernũ. Ũñ ⁊ porte inferi non ꝑuale-
bunt adũſus te. hꝫ enĩ poteſtateꝫ ſuꝑ de-
mones. ſicut patet qñ demones Simonẽ
magũ deferebãt. tũc enĩ Petrus orauit. ⁊
mox a demonib⁹ dimiſſus ẽ. ⁊ ſic turpiter
obijt. Item ſuꝑ mortẽ. ſcꝫ qñ ꝑ orõnẽ de-
functũ ſuſcitauit. quẽ Simon magus ſuſ
citare nõ potuit. Suꝑ mare hꝫ poteſtateꝫ
q̃ꝫ ſiccis pedib⁹ ambulabat. Item ſuꝑ ce-
lũ. ideo dĩ in verb̃ ꝑmiſſis: Tibi dabo cla-
ues regni celoꝝ. Itẽ ſuꝑ aĩas qñ Petrus
ĩ vno ſmone in die pentecoſtes tria milia
iudeoꝝ ↄuertit. Itẽ aliud exẽplũ quõ bea-
tus Petrus apl'us liberauit aĩaꝫ mulie-
ris d̃ purgatorio. Hoc q̃re ĩ feſto ad vin-
cula Petri ſer. xxix. pte. iij. Itẽ beata vir-
go Maria ⁊ beatus Petr⁹ liberauerunt
monachũ ab eterna dãnatione. Hoc ex-
emplũ quere infra in promptuario beate
virginis. l viij.

¶ De viſitatione beate Marie virginis Sermo. XXV.

Intrauit do-
mũ Zacharie ⁊ ſalutauit Eli-
ſabeth. ita ſcribit' Luce. p̊. et ĩ
inſtantis feſtiuitatis euãgelio. Nemo po-
teſt digne laudare beatã virginẽ niſi ipſũ
dignũ faciat ille q̃ habitauit ĩ vtero eius
qñ ſalutauit Eliſabeth. Aug⁹. Quid di-
cam virgo Maria pauꝑ ingenio. cũ de te
quicq̃d dixero. minor laus ẽ q̃ꝫ tua digni-
tas mereat'. Nõ enĩ ſufficit lingua carnis
tuas enarrare virtutes. Ũñ etiã Hiero.
Quicq̃d humanis põt dici verbis min⁹ ẽ
a laude v̾ginis glorioſe. q̃ diuinis ẽ ⁊ euã-
gelicis excellẽti⁹ laudata ⁊ ꝑdicata ꝑconijs.
A ꝓphetis q̃dẽ ꝑnunciata. A patriarchis
figuris ⁊ enigmatib⁹ figurata. Ab euãge-
liſtis exhibita ⁊ mõſtrata. Ab angelis ve-
nerabilit' ⁊ officioſiſſime ſalutata. Nos igi-
tur ꝑmiſſum verbũ cũ timore ⁊ reuerentia
ad honorẽ virginis ꝓſeq̃mur. Ũñ ⁊ ĩ pre-
ſenti ſmone tria ſũt dicẽda. Primo euã-
geliũ ⁊ aliq̃ d̃ ꝑſenti feſto. Secũdo aliq̃ ꝓ
informatione nr̃a. Tertio aliq̃ miracula.
Quantũ ad p̊mã ꝑtem ſmonis tũc hi-
ſtoria hui⁹ feſti ẽ dicẽda. Nã poſtq̃ꝫ Eli-
ſabeth Iohannẽ ↄcepit. ⁊ iã ſex mẽſibus
ĩ vtero portauit. venit angelus gabriel ad
Mariã nũcians ei ꝙ deberet ↄcipe verbũ
eternũ. ⁊ dixit ei h̃ ꝓ ſigno. ꝙ poſſibile eſ-
ſet deo omne verbũ. q: Eliſabeth cogna-
ta ipſi⁹ q̃ erat ſterilis iã ↄcepit. ⁊ iam ꝑ ſex
mẽſes filiũ ĩ vtero portauit. Nota Ma-
ria q̃ppe ⁊ Eliçabeth cognate ſeu cõſobri-
ne fuerũt ĩ ſecũdo g̃du. q: filie duarũ ſoro
rũ. ſ. Anne ⁊ Iſmerie. Fuit etiaꝫ Eliſa-
beth d̃ tribu iuda ſic ⁊ Maria. Et poſtq̃ꝫ
beata virgo ↄſenſit ⁊ cõcepit filiũ dei. ſta-
tim ſurrexit. ⁊ cũ licẽtia Ioſeph ad Eliſa-
beth ꝓperauit. ⁊ eã ſalutauit ⁊ trib⁹ mẽſi-
bus ſuiuit. vt dĩ ĩ euãgelio hodierno. Ex-
urgẽs Maria abijt ĩ mõtana cũ feſtina-
tione ⁊c. q: iudea in altiori ẽ loco reſpectu
galilee ⁊ naçareth ciuitatis a q̃ receſſerat
Maria. Et nihilomin⁹ dom⁹ Zacharie
ĩ loco mõtoſo ẽ ſita. ⁊ via ad eã erat mon-
toſa ⁊ petroſa. Iuit cũ feſtinatione q: diu
ĩ publico noluit apparere. vt oſtẽderet ꝙ
virgo nec dꝫ morari ĩ publico. nec ibi cõ-
trahere colloq̃a cũ aliq̃. ⁊ venit ĩ ciuitateꝫ
iude. i. hieruſalẽ ꝑ quã videt' tranſiſſe ad
opidũ ĩ q̊ habitauit Zacharias ⁊ Eliſa-
beth cognata ſua. Conſpice g̃ quõ vadit
regina celi ⁊ terre. nõ eques ſ; pedes cũ ali-
quibus virginib⁹ q̃s ſecũ domi habebat ꝑ
tam longã viã ⁊ aſperam. vt illa via erat
Sũt enĩ ſm Albertũ magnũ de naçareth
vſqꝫ hieruſalẽ. xxxv. miliaria. ⁊ inde ad
opidũ Zacharie q̃ttuor vel tria q̃rũ duo
faciũt vnã leucã. Et ſalutauit Eliſabeth